

[Erling Dinesen.]

og det samme må i øvrigt gælde for, skal vi sige gæstearbejdere fra Jylland, Bornholm og andre steder. Jeg tror, det er en opgave, som de sociale boligselskaber udmærket kunne klare, vel at mærke såfremt man stillede en ekstra kvota på 1.000 eller 1.500 boliger eller værelser til rådighed. Arbejdsformidlingen kunne så i samarbejde med kommuner og boligselskaber administrere en sådan ordning. Og skulle vi ikke få brug for disse boliger til det oprindelige formål, kan vi vel dække et andet behov, som er til stede.

Jeg har lige fået oplysning om, at f. eks. kommunen i Frederiksværk for nylig har ønsket, at et socialt boligselskab stillede 30 lejligheder til rådighed i et socialt byggeri deroppe til brug for fremmedarbejdere, der arbejder på Stålvalseværket. Boligselskabet siger: det vil vi da meget gerne, men det forudsætter, at vi får en ekstra kvota af klare disse problemer med. Det synes jeg i og for sig er et rimeligt krav, og jeg vil derfor stille det tillægsspørgsmål til arbejdsministeren, om han ikke vil overveje en løsning — altså den langsigtede løsning — af disse problemer på den måde, at der bliver tale om en udvidet kvota til boligselskaberne.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Fremmedarbejderudvalgets indstilling drejer sig også om den mere langsigtede løsning af boligspørgsmålet for gæstearbejderne, herunder spørgsmålet om indpasningen i den mere almindelige boligmasse. Jeg vil ikke gerne ved denne lejlighed medvirke til at forfladige diskussionen om fremmedarbejderne ved at gøre det til et spørgsmål, som egentlig hører hjemme i den boligpolitiske diskussion, og jeg skal derfor ikke gå videre i besvarelsen af hr. Erling Dinesens spørgsmål på det punkt, men jeg vil gerne lige hæfte mig ved problemet prognoser.

Vi ved ikke, siger hr. Erling Dinesen, hvor mange fremmedarbejdere vi efterhånden skal have her i landet. Dette er ikke et spørgsmål om prognoser, dette er et spørgsmål om, hvilken politik vi ønsker at føre med henblik på det danske arbejdsmarked og dets behov for arbejdskraft. Det er et

problem, som fremmedarbejderudvalget er blevet anmodet om at tage op med henblik på, at der kan komme til at ligge et vurderingsgrundlag. Det er ikke et spørgsmål om gætterier og prognoser, det er et spørgsmål om, hvilken politik vi vil føre.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om erstatning for tab som følge af ringbakteriose i kartofler.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 100) findes i tidenden, sp. 2927, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 855).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Chr. Thomsen: Jeg vil gerne anbefale ændringsforslaget. Jeg mener ikke, det betyder nogen væsentlig udvidelse af erstatningerne, men jeg vil gerne spørge landbrugsministeren, om han har den samme opfattelse.

Der har været ønsker fremme om en udvidelse af erstatningsmulighederne. Jeg mener egentlig, at lovforslaget er rigtigt affattet, for det giver dem, der selv gør noget og selv skaffer sig sundt læggemateriale, en fordel, og sådan bør det også være. Derfor tror jeg, selve princippet i lovforslaget er rigtigt. Jeg nævnte ved første behandling, og jeg nævner det igen, at jeg føler mig ikke overbevist om, at vi bliver af med sygdommen, hvis vi ikke på et senere tidspunkt får yderligere skærpede regler for, hvad der må bruges som læggkartofler her i landet, men jeg vil gerne anbefale både ændringsforslaget og senere lovforslaget som helhed til vedtagelse.